

[Drachmann.]

meget velovervejede og i enhver Henseende acceptable —, men jeg synes nok, at der er Kraftudtryk ellers ude i den storpolitiske Verden, der kunde vise Ministeren, altsaa den danske Udenrigsminister, at lutter Fred og Forstaaelse o. s. v. er egentlig ikke det, der præger Situationen rundt omkring, og det er ogsaa den Situation, der truer os.

Derfor tror jeg, at den højtærede Minister alligevel ikke skulde have gjort et Forsøg paa — ikke at forsvare, men dog nogenlunde bortforklare de faktiske Diskrimineringer af vor Mestbegunstigelse. Det er meget rigtigt at sige, at disse forskellige Toldhistorier dernede, hvor man sætter en bestemt lav Told for et bestemt Kontingent, virker forskelligt paa de forskellige Stater. Ja, det virkede meget forskelligt i det Forhold, jeg hentydede til. Det var det, hvor den tysk-svenske Traktat for Kvægets Vedkommende havde givet en meget lav Told for 5 000 Stk. Kvæg. Det var nøjagtigt den Eksport, Sverige havde og havde Brug for, og alt det, der var overskydende, og det gjaldt for Danmarks Vedkommende, blev belagt med en meget stor, man kan godt sige Straffetold. Af vor hele Eksport paa det Tidspunkt var nøjagtig kun 2 pCt. dækket af den lave Told, der var indrømmet Sverige, og som altsaa kom hele deres Eksport til gode.

Jeg staar her med en Afhandling af en fremragende tysk Nationaløkonom, Medlem af den tyske Rigsdag, hvis det har nogen Interesse i Øjeblikket at oplyse dette, altsaa en fremragende tysk Politiker, Medlem af Centrumspartiet, tidligere knyttet til det tyske Udenrigsministerium og senere igen til den tyske Industri, Dr. Respondek, der har anstillet en Studie over den tyske Traktat- og Handelspolitik efter Krigen. Han skriver her med Hensyn til netop dette Forhold med Kvæget i den svensk-tyske Traktat, at det var en absolut Tilsidesættelse af Danmarks Mestbegunstigelsesret. Naar saadan noget kan skrives fra tysk politisk og tysk autoritativ Side, synes jeg ikke, den danske Udenrigsminister skal afsvække dette. Vi er blevet forurettet dér, og vi er blevet forurettet paa mange Maader, og det har været Udenrigsministeriets Opgave, og det er ogsaa blevet gennemført af Udenrigsministeriet, at protestere herimod.

Det er nu ganske underordnet, hvad vi staar her og beskylder hinanden for eller ikke beskylder hinanden for; Resultatet er, som jeg har paapeget i mine Indlæg, at Danmark ene af alle Lande af den handels-

politiske Udvikling er blevet trængt tilbage til i Realiteten at have kun eet betydende Marked. De, der ikke kan se det farlige i denne Situation og de meget truende Fremtidsperspektiver, der aabner sig heraf, ja, dem opgiver jeg for mit Vedkommende at diskutere med; men jeg tror nu alligevel ikke, at den højtærede Udenrigsminister hører til dem. Det springende Punkt, det, der gør det saa særlig vanskeligt for os, det, der stiller særlige Krav til os, det er dette at faa denne Ensidedighed erstattet med Afsidighed.

Den højtærede Minister mente, at jeg havde hilst Selvforsyningstanken og Selvforsyningspolitikken med Jubelraab. Nej, Jubelraabene har ligget paa den anden Side, de har ligget paa den Madsen-Mygdal'ske Side, nu tiltraadt af det ærede Medlem Hr. Holstein, Jubelraab fra den gamle Politik, som efter min Mening har gjort saa umaadelig stor Skade for vort Land; men jeg har ikke hilst Selvforsyningspolitikken med Jubelraab, og det gør vi heller ikke fra vor Side. Vi er klar over, at det er en Politik, som Udviklingen har tvunget frem, som vil føre over mange Tab, og jeg har blot sagt, at den ikke skal hilses og mødes med Fortvivlelse fra vor Side, thi den aabner ubetinget Muligheder ogsaa for Danmark, blot vi indstiller og retter os efter Forholdene, som de kommer og skal honoreres.

Om man vil det, det er jo i det hele taget det springende Punkt i hele denne Forhandling. Man spørger os, hvad vi vil, men vi spørger de andre Parter, der har Ansvaret for Udviklingen: Hvad vil de, hvad skal dette Land leve af? Vi har lagt hele vor Politik til Rette efter en bestemt Linie, tilsidesættende mange andre store og berettigede Interesser for Landbrugseksportens, jeg kan godt sige rivende Ekspansion. Vi har indordnet os, mere eller mindre fejligt, under dette Hovedsynspunkt, og en bestemt dansk økonomisk Politik er lagt an herpaa. Vi har som Følge deraf skudt andre Interesser i Baggrunden og har derved ogsaa indadtil faaet en Ensidedighed i dansk Økonomi, ikke blot i Eksporten, men i selve det danske Erhvervssamfund, der ubetinget er enestaaende.

Nu er denne Landbrugseksport standset af Udviklingen udefra. Hvis vi kan forudse Udviklingen, og det vil vi nok i det store og hele kunne allerede nu, saa maa vi erkende, at den Eksport, der hidtil har været, vil blive begrænset i meget stort Omfang; men saa falder jo alle de Momenter, der har talt for at favorisere denne Eksport, bort, og